

9. ОСИНОВЯВАНЕ

а) Ключови стихове

Рим. 8:15-18; Гал. 4:5-7

Рим. 8:23-25; Еф. 1:4-5

б) Въведение

В сърцето на ученичеството е идеята за принадлежност. Това е живот на посвещаване, след което животът на ученика става напълно свързан с Този, Когото следва. Има право на избор от двете страни. Господарят избира учениците Си (Ин. 15:16) и след това ние трябва да решим, дали да Го следваме или не. Исус избра нас и Неговият избор изисква отговор от наша страна. Ние можем да приемем Неговият избор и да Го последваме или да отхвърлим Неговия избор и самия Него. Когато приемем Исус Христос за свой Господ и Спасител, ние се новораждаме (Ин. 3:5-6). Тази картина на новорождението е много силна аналогия, защото илюстрира точно какво става в духовния свят, когато с вяра идем при Христа. Това е едно ново начало: всички стари негативни фактори, които са ни държали в робство, са победени чрез силата на Святия Дух, нашите грехове са простени, а ние сме въведени в едно ново общение с Бога (2 Кор. 5:17).

в) Оправдание

"И тъй, оправдани чрез вяра, ние имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос." (Рим. 5:1)

Това е фундаментален принцип на спасението. Той има юридическо значение. Ние сме поставени пред Бога като пред съдия в съд, и макар че сме намерени за виновни поради нашия грях, ние сме провъзгласени за невинни чрез вяра в Исус Христос. Оправданието е "като че ли никога не съм съгрешавал, за-

щото наказанието, което бе предназначено за мене, бе понесено от Исуса Христа"(Рим. 8:1-2).

г) Какво е осиновяване?

Осиновяването е семейна картина, представяща с езика на любовта Бог като Баща. Нашият грях ни разделя от истинския ни Баща в небето, но Бог в Неговата милост и благодат ни прие у дома в Неговото семейство, което не заслужаваме и което не беше наше според човешкото ни естество (1 Ин. 3:1). Това е сърцето на ученичеството, което ни напомня, че ние не сме последователи по принуда, а поради любов. Това чувство на принадлежност към Божието семейство и голямата привилегия да бъдем свързани с Христа Исуса е мотивиращата сила в нашия живот на святост. Това не е закана, но любов, която ни води напред в живота ни с Христа. Има закон в християнската опитност, но това не е вече буквата на закона, която убива, но на Духа, Който носи живот и сила.

д) Планът за осиновяване

Идеята за осиновяване разкрива сърцето на Небесния ни Отец. Той е планирал много отдавна да ни осинови в Христа (Еф. 1:4-5). За нито един, който е роден в Божието семейство, това не е случаен шанс. Бог е имал това в сърцето си още преди да е сътворил света (Пс. 139:13-16; Еф. 2:10). Ако можехме напълно да приемем това, то щеше да ни освободи от толкова много робства, на които сме предмет, и да ни направи способни да стоим в свободата, която принадлежи на онези, които познават силата на своето право на раждане. Ние не приемаме нашия произход от някакво човешко потекло. Ние приемаме нашия произход от Божиите цели в Христа Исуса преди началото на света. Ние сме избрани в Него и това е източникът, от който черпим всичката сила за този нов живот в Него!

е) Силата на нашето осиновяване

Осиновеното от човек дете получава ново име. То взема името на своите нови родители, а също и всички привилегии и възможности на новото си семейство. Това е същият случай, който имаме в Христа (1 Пет. 2:10). В началната глава в Евангелието според Йоана е подчертан фактът, че ние не сме деца в Божието семейство поради някакво право или сила, която притежаваме на човешко равнище. Ние сме родени естествено въвн от Божието семейство и живот. "А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чада, сиреч на тия, които вярват в Неговото име; които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога." (Ин. 1:12-13). Думата преведена като 'право' е гръцката дума *exousia*, която означава 'власт' или 'сила'. Тази дума назовава дадена някому власт. Това право е спечелено чрез смъртта на Господа Исуса и е дадено на всеки от нас чрез вяра. Чрез което имаме наследство и всички права да бъдем в Божието семейство (Гал. 4:8). Святият Дух е описан като "Дух на осиновление". Неговата задача е внесе в сърцата ни увереност и реалността на нашата принадлежност към Бога. Това е уверението, което като здрава основа за нашето всекидневно живеене като християни. Силата и мощта идват от знанието за това кои сме ние и Кому принадлежим.

ж) Целта на нашето осиновяване

Целта на Отец при осиновяването ни е "да бъдем святи и без недостатък пред Него". (Еф. 1:4). Чрез осиновяването ние участваме не само в семейството, но и в характера на нашия Отец. Това е истинската цел и призивът на ученичеството - да станем като Него в нашите дела и чувства, така че нашият живот да отразява, че сме деца на нашия Небесен Отец. В Исус Бог разкри плана Си за всеки син, който ще Го следва чрез вяра. Негова е целта да станем подобни на Исуса в нашето живеене и в посвещаването на живота ни на Отца (Рим. 8:29).

Петър ни напомня, че това е не само един призив на Бога, свързан с личния ни живот, но е Божията цел - избирайки нас, да бъдем тяло от хора, които отразяват това естество в съвместния си живот (1 Пет. 2:9).

з) Обещанието за осиновяване

Като деца на царството, ние сме осиновени с чудесното обещание, че спасението не е само за сега, но завинаги (Рим. 8:17). Нашето осиновяване е вечно. Това е мотивацията на нашето служение да очакваме, както Павел очакваше короната на праведността, която е приготвена за нас в края на този живот. Това също е мотивацията за нашата святост (1 Ин. 3:2-3). Доколкото е споменато в Новия Завет, там няма дъщери на Бога: ние всички сме синове. В Христос ние не само имаме нов живот, но също нова надежда. Ние имаме не само правото да станем деца на Бога, но имаме право да получим наследство като синове на Бога.

и) Принципи на нашето осиновяване

Същността на нашия живот като ученици - ние сме призвани да осъществяваме всекидневно простия принцип на доверие и прямота, който съществува между баща и неговия истински син. Тайната на силата, видяна в Исус, беше общението Му с Неговия Баща. В проповедта на планината Исус запозна последователите Си с няколко тайни на Божието Царство. Той ги учеше да разчитат на своя Отец и да живеят живот за Негова слава и почит.

- Прославяйте Отца (Мт. 5:16).
- Подражайте на Отца (Мт. 5:44 и 48).
- Говорете с Отца (Мт. 6:7-9).
- Доверете се на Отца (Мт. 6:25-26).
- Удовлетворявайте Отца (Мт. 6:17-18).

й) Практиката на нашето осиновяване

Бог иска да живеем добре като осиновени. Ако знаем истината, но не я живеем, тя няма да стане реалност за нас. Чрез Святия Дух ни е дадено всичко, от което се нуждаем, за да може тази истина да е ефективна в нашата всекидневна практика (2 Пет. 1:3).

Крайната истина за нашето осиновяване - Бог се отнася към нас като към синове, а не като към далечни роднини. Това означава, че понякога ще почувстваме ръката на Отца, която ни дисциплинира в живота ни, като ни поправя и напомня за нашите отговорности като синове (Евр. 12:7-11).

к) Заключение

Сега ние сме в Божието семейство чрез вяра. Ние участваме в живота на Христа и в наследството на светиите. Дадена ни е дълбока мотивация за свято живеене и ние преживяваме трансформиращата сила на Святия Дух в живота ни. Защото знаем на Кого принадлежим, ние разбираме дисциплинирането на нашия Отец в живота ни, но над всичко, ние живеем с дълбокото и топло преживяване на любовта на Отца в сърцата ни (Еф. 1:3).

л) Въпроси и дискуссионни точки

1. Защо Бог Отец те е избрал? Дискусия.
2. Каква трябва да бъде нашата реакция-отговор на Божия избор да бъдем Негови синове?
3. Ако осиновяването не е нещо случайно, защо мислиш, че Бог те е поставил, където си и какво можеш да направиш за Него от там?
4. Дискутирайте приликите и разликите между естественото осиновяване в семейство и духовното осиновяване в Божието семейство?

5. Бог знае ли всичко, чрез което трябва да преинем в живота си, накъде сме тръгнали и каква е нашата цел в Христа? Какъв трябва да бъде нашият отговор, можем ли да се доверим на Бога в това?
6. Как можем да сме сигурни, че сме Божии синове и принадлежим на Божието семейство?
7. Каква трябва да бъде главната ни цел в ученичеството като синове на Бога?
8. Какво можем да направим като синове на Бога, за да направим ефективна истината за нашето осиновяване във всекидневния ни живот?

м) Обобщение и приложение

1. Осиновяването е да получиш дом и условие да бъдеш син, макар естествено да не принадлежиш към това семейство.
2. Като синове на Бога, ние трябва да изберем да живеем в доброто и да изберем да следваме Исуса, единственият единороден Син, и да направим това, което Той направи. Той е преобраз за по-голям брат, който ни е дал съвършения пример за следване, за да бъдем синове на Бога.
3. Ние имаме голямата привилегия да бъдем толкова обичани от Бога, Който ни избра за Негови синове завинаги и това е нашата мотивация да обичаме и служим на нашия Господ и Спасител Исус Христос.
4. Бог ни позна преди сътворяването на света. Той знаеше, че ние сме Негови избрани и каква ще бъде нашата цел.
5. Бог не ни оставя просто да свикнем с този живот, но напротив, Той идва да ни помага чрез Святия Дух, за да живеем в доброто наследство, дадено ни като синове на Бога.